

Åbent brev til Dansk Skak Union vedrørende FU's planer for holdskakkens organisering

På lederplads i Skakbladet nr. 2/2012 og i referatet fra det seneste hovedbestyrelsesmøde den 5. februar 2012 under pkt. 8b lægger forretningsudvalget op til med kort varsel at: "...holdturneringen samles i en landsdækkende holdturnering, som omfatter alle rækker fra skakligaen og divisionerne og ned til de lokale rækker, som i dag spilles i regi af hovedkredsholdturneringer." Den fremtidige model skal baseres på det bilag 8b-1 som divisionsturneringsudvalget har på baggrund af et opdrag fra FU havde udarbejdet til det samme møde.

På HB-mødet den 5. februar blev der ikke givet lejlighed til at debattere oplægget som grundlæggende omhandler nogle modeller for en eventuel ny holdstruktur, navnlig således at der indføres en 3. division direkte under Unionen, f.eks. med 8 grupper a 8 hold.

Oplægget har derimod været drøftet grundigt af bestyrelsen i 9. hovedkreds, og diskuteret på generalforsamlingen i 9. hovedkreds den 28. marts 2012, hvilket har givet anledning til de nedenstående bemærkninger til oplægget.

Indledningsvis skal det understreges at nærværende åbne brev ikke skal ses som en kritik af divisionsturneringsledelsens arbejde, men derimod af det konkrete indhold i den fremtidige holdskakstruktur der lægges op til med oplægget, og ikke mindst den politiske proces forretningsudvalget har initieret.

1) Overordnet savnes der angivelse af et formål med oplægget. Ønsker om "at samle holdskak under 1 hat" eller lignende er ikke formål i sig selv, men kan højst kun være udtryk for ønsker, der fortsat mangler angivelse af et formål.

Det er opfattelsen i 9. hovedkreds, at dansk skak har en i hovedsagen velfungerende holdstruktur, såvel med hensyn til divisionerne som med hensyn til de underliggende holdturneringer i hovedkredsene. Den væsentligste mangel for tiden er, at der burde være flere spillere! At få ændret på det sker ikke ved hjælp af det pågældende oplæg, som tværtimod kan skræmme nuværende holdskakspillere fra at bruge tid på holdskak fremover. Nærmere begrundelse herfor følger.

Oplægget kan ikke bruges som middel til eller løftestang for det velbegrundede ønske om sammenlægning af hovedkredse. Under indtryk af det vigende eller stagnerende deltagertal i holdskakken bør hovedkredssammenlægninger derimod ske blandt andet med henblik på at kunne skabe fleksible og velfungerende regionale holdturneringer, der ikke er hæmmet af for mange hovedkredsgrænser, og som vel at mærke styres regionalt med det lokalkendskab, som er fundamentalt, når det drejer sig om ikke mindst de mindre klubber.

Det var 9. hovedkreds, der i begyndelsen af 2009 tog initiativ til hovedkredssammenlægninger, og som lokalt i denne hovedkreds opnåede fuld tilslutning, men hvor 7. hovedkreds ønskede at forholde sig afventende, og hvor forslaget blev nedstemt i 6. hovedkreds med beskeden majoritet. I 9. hovedkreds går vi fortsat fuldt og helt ind for sammenlægninger, i hovedsagen således at 6., 7. og 9. hovedkreds går sammen, 3., 4. og 5. sammensluttes, og således at der også sker sammenslutning øst for Storebælt af 1., 2. og 8. hovedkreds til 1 eller 2 enhed(er).

Det foreliggende forslag baner ikke vejen for noget sådant, men er desværre et velegnet skræmmebillede af, hvad sammenlægningerne ville kunne misbruges til. Sammenlægninger giver

grundlag for gode levedygtige holdturneringer, hvorimod landsdækkende overtagelse af holdturneringerne udhuler de lokale muligheder.

Nogle enkeltpunkter fra oplægget kommenteres i det følgende:

2) Side 6, jf. side 3: Det kan for så vidt tiltrædes, at der bør foreligge en ”pyramidestruktur”, i hvert fald ned til og med 4. lag, dvs. de foreslåede 3. divisioner. Noget sådant er også tilfældet nu, blot med 9 Mesterrækker, og ikke 8 3. divisioner. Man skal bare gøre sig klart, at der ikke er spillergrundlag til stede til at fordoble gruppetalet længere ned, hvis man vil bevare en vis jævnbyrdighed mellem holdene og en vis homogenitet på det enkelte hold.

I øvrigt er det noget kunstigt at benævne ca. 45 % af de aktive holdskakspillere (med reserver over 50 %) som ”divisionsspillere”, i hvert fald når man sammenligner med langt de fleste mere kendte holdidrætsgrene. At man i Sverige kalder det ”divisioner” hele vejen ned i både fodbold og skak er ikke et tilstrækkeligt argument.

3) Side 8 peges der på, at ”Oprykkeren fra Fyn” i 3. division vil komme til at spille i en sjællandsk 2. division. Hvis der sker de hovedkredssammenlægninger, som meget tyder på, behøver vinderen af 3. division, gruppe 4 slet ikke at komme fra Fyn. I øvrigt blev ”Storebæltsordningen” jo afskaffet for mange år siden, og det er vel ikke tanken at genindføre den?

I øvrigt kan man så undre sig over, at det skal påpeges som et problem, at et fynsk hold skal rejse over Storebælt, når man åbenbart ikke ser et problem i senere i et eksempel at sætte Lemvig og Sæby til at spille mod hinanden (2 x 207 km og på en hverdagsaften!).

4) Side 8: Man bør måske ikke hæfte sig for meget ved det eksempel på gruppesammensætninger, i 3. division, men eksemplet er i hvert fald uhyre velegnet som skræmmebillede på, hvordan nogle, der formentlig er uden nærmere indsigt i geografiske forhold, kan finde på at sammensætte gruppe 7 og 8 og til dels gruppe 6 i 3. division:

a) Herning 2, og ikke Skanderborg 2 (ved den østjyske motorvej) sendes ned at spille med hold fra især Horsens, Vejle, Kolding og Fredericia.

b) Til gengæld mangler man så Herning 2 til at understøtte det tyndt befolkede Vestjylland i gruppe 7.

c) I gruppe 7 er det åbenbart helt afgørende at bevare alle Aarhus-hold samlet, herunder sammen med Rokaden fra Randers og at undgå at bringe nogle af disse hold sammen med de nordjyske.

d) Da man nåede til gruppe 8 med foreløbig 10 hold, stod man med 7 nordjyske hold, som skulle suppleres med 3 mere. Her har man ikke fået den tanke, at et af dem måske kunne være Randers-holdet Rokaden eller eventuelt nogle af Aarhus-holdene, men har i stedet fundet frem til Viborg (nogenlunde forståeligt) samt Lemvig og Vorgod (fuldstændig uforståeligt som uddybet nedenfor).

e) Jf. til dels ovenfor under a) og b) går eksemplet ud på, at de 3 naboklubber Ringkøbing, Vorgod og Herning 2 placeres i 3 forskellige grupper(!) (Og her betyder ! ikke et godt træk)

f) Den mest afsides beliggende klub, Lemvig, har ikke engang kunnet få sin nærmeste nabo (Holstebro 2) med i samme gruppe.

g) Som tidligere antydnet har man fået den tanke, at Vorgod og Lemvig kunne placeres i samme gruppe som Sæby! Ikke engang i den overliggende 2. division har man sådanne afstande, dog måske bortset fra i forhold til Bornholm. Fra Lemvig til Sæby er der som tidligere nævnt 207 km, og det tager iflg. Krak 2 timer 36 minutter hver vej. Vorgod-Sæby er ligeledes 207 km, men køretiden er 2 minutter kortere hver vej.

Sammenfattende er det viste inddelingseksempel et skrækscenarie for, hvordan man kunne lave en inddeling, hvis det sker centralt og ikke regionalt. Værre er, at eksemplet kan bruges som argument for ikke at sammenlægge hovedkredse.

5) Side 9. Her nævnes, at divisionsturneringsledelsen bør bestå af divisionsturneringslederen og "4 lokalt forankrede holdturneringsledere", hvoraf sidstnævnte vil have "hovedansvaret" for planlægningen af de "lokale" 3. divisionskampe.

Dette skaber en meget uklar kompetencefordeling. Hvad skal forstås ved "hovedansvaret"? Hvad nu hvis de "lokalt forankrede" bliver uenige om f.eks. gruppeinddelinger, spilledage, dispensationspraksis osv? Hvad nu hvis divisionsturneringslederen og en af de "lokalt forankrede" ikke kan blive enige? Som opdelingen er nu, er kompetencerne klare: Divisionsturneringslederen leder divisionerne, og hovedkredsens respektive holdturneringsledere leder resten – og det foregår så vidt vides til fuld tilfredshed. Også på dette punkt lægger forslaget op til en klar forringelse.

6) Side 9: Udvalget er tilsyneladende opmærksomt på, at nogle hovedkredse spiller deres øverste række om søndagen (2., 4./5., 8. og 9.) og andre på hverdagsaftener (1., 3., 6. og 7.) Uden yderligere begrundelse og uden hensyn til lokale forhold foreslår udvalget herefter, at alle 3. divisionskampe spilles på hverdagsaftener kl. 19.00 (som man gør i landets 4 største byer).

Denne del af forslaget er som nævnt ubegrundet og kan kun opfattes som et eksempel på et ønske om ensretning af holdskak på nuværende Mesterrækkeniveau uden hensyntagen til de lokale behov og ønsker i lyset af de geografiske afstande.

7) Side 9: "således at al holdskak bliver samlet under DSU".

Men det er det jo allerede, men vel at mærke i den form at fra 4. lag og nedefter er det de lokale hovedkredse (der som bekendt også er en del af DSU), der leder holdturneringen, uden at der er hørt væsentlige indvendinger imod denne ordning.

8) Side 9: "Al holdskak i Danmark vil blive samlet på en hjemmeside". Javel, det kan man da godt. Det er ikke et argument i sig selv. Og det er heller ikke så svært at surfe rundt på hovedkredsens adresser og let finde frem til de lokale holdturneringer, som det er nu.

9) Side 9: ”der skal kun laves styrkeliste et sted”. Dette argument må være hentet langt ude. Det er næppe noget særligt problem for divisionsklubberne at bruge et kvarters tid ekstra om året på at indtaste styrkelisten 2 steder.

10) Side 9: ”alle vil komme til at spille efter det samme reglement”. Dette kan ikke opfattes som et argument for forslaget. Hvorfor er det nødvendigt at spille efter samme reglement i B-klassen i Thy og på Lolland? Hvorfor skal man ikke lokalt kunne afgøre regler om betænkningstid, reserveanvendelse, tidspunkt for kampbegyndelse, regler om anvendelse af uddannede skakdommere, søndagskampe/hverdagskampe osv, osv., alt efter de lokale ønsker. Også på dette punkt afslører forslaget ønsker om ensretning, hvor eneste argument for netop er ensretningen i sig selv.

11) Side 10. Udvalget har ikke fundet behov for at bestemme, at et bræt skal besættes i en bestemt division af en kadet eller en kvinde og begrundet dette med, at hvis spillerne er stærke nok, bliver de brugt alligevel på holdene.

Resultatet er nok rigtigt, men argumentationen er ejendommelig. En eventuel regel om anvendelse af kvinde/kadet sigter vel netop på, at dette skulle ske, hvis de pågældende *ikke ellers* ville komme på holdet, formentlig med sigte på at stimulere klubberne til at udvikle ungdoms- og kvindeskakken. Det ser ud til, at udvalget ikke har forstået kommissoriet.

Konklusion:

Indholdsmæssigt er oplægget ubrugeligt og vil være til stor skade for dansk holdskak, hvis dets modeller for fremtidig holdskakstruktur i Danmark gennemføres. Og ikke mindst modarbejder oplægget og den måde det fremlægges på af FU det udtalte ønske om at få gennemført hovedkredssammenlægninger. Tværtimod er oplægget særdeles velegnet til at give modstanderne af sammenlægninger vind i sejlene.

Sammenfattende udtrykker forslaget:

- ubegrundede ønsker om ændringer
- ubegrundede ønsker om ensretning
- manglende respekt for, kendskab til og hensyn til lokale forhold, ikke mindst når man bevæger sig et stykke væk fra de større byer.

Holdturneringsleder og bestyrelse i 9. hovedkreds den 31. marts 2012

*Morten Fabrin, Steen Juul Mortensen, Jesper Dürr Christiansen,
Jens Lund Jensen, Dennis Hemdorff og Erik Søbjerg*